

O Musibet!..

İçeriği Yazan: [Faruk HAKSAL](#) [1] Zaman: Pzt, 18/10/2010 - 21:30

Toplum için çalışmayı kafasına koymuş bir insan, başına gelecekleri önceden öngörmeli ve göze almayı bilmelidir...

Tabii ki, sizi yıpratmak için her fırsatı kullanacaklardır...

Tabii ki, sizi kendilerinden ayıran o keskin hattın ayırımında olacaklardır.

Ve yine tabiidir ki, ahlakları ahlakınıza, kişilikleri kişiliğinize bol geldiği için,

sizin önünüzde komplekslerin en aşağılığına kaptıracaklardır kendilerini...

İçin için utanacaklardır sizden ve o oranda saldıracaklardır üstünüze...

Kendilerini küçük görecekler ve biraz daha boylu gözükebilmek için ayakkabılarının tabanına sigara kâğıdı koyacaklardır yükselebilmek için...

Kendilerini suçlu görecekler ve durumu beraberliğe taşımak için sizi suçlayacaklardır var güçleri ile...

Aracıları, yalayıcıları, sırt sıvazlayıcıları ve teknil yalakaları dolduracaklardır çevrelerine; niçin mi?.. Gerçeğin üstünü örtüp, sanal bir âlemde soluk alıp, boy gösterebilmek için...

Ama nafi edirdir!..

Yolları çıkmazdadır...

Çünkü ödünsüz ve hesapsız bir keskinlikle insanlık idealinin, derinlemesine düşünce sevdasının peşine düşmek ve karşı dağın tepesindeki yel değirmenlerine baldırı çıplak bir sadelik içinde saldırmak gücü, ciddi bir ruh yüksekliği gerektirir...

“Kendi”ni tanıma yetisi ve enerjisi gerektirir...

Ve saydığımız bütün bu değerleri, vitrinini süsleyecek bir süs olarak değil, yaşamını aydınlatacak bir ışık ve yürüyüşüne yön verecek bir pusula olarak görme kararlılığı gerektirir...

İnsanlık denen soyut nitelikteki ideal, bütün bu sayılan değerlerin somut olarak yaşama geçirilmesi konusundaki bitmeyen bir çabalamanın adı ve bu uğurda girilen kavganın varlık nedenidir...

Bir insan rüştünü ispat ettiği andan itibaren toplum içinde çalışır... Toplum için çalışır!

Toplum için hiçbir şey yapmadığını ileri süren ve sadece kendisi için yaşadığı tezine sarılan bir insan dahi, yarattığı insan profili ile insanlığa somut bir örnek sunduğunu [bazen] farkında bile değildir...

Ve “insan”, sözü ve söylemi ile, yaptıkları ve yapmadıkları ile, yana ve karşı olduğu şeylerle ve iki sözcükte özetlenebildiği kadarı ile, hayata, kavgaya, sevgiye ve öteki insanlara karşı oluşturduğu “duruş” ile... Ve bu duruşun niteliği, niceliği, ağırlığı ve ölçüsü ile... Ve ancak o kadar ve o nispette “insan”dır...

Toplum içinde çalışmaya kendisini adanmış olan insan ise, bir başka, bir tuhaf ve bir garip ademden ibaret olağandışı bir musibettir...

Ama işte o musibet, insanlığın yüz akıdır...

İnsanlık değerlerinin taşıyıcısı, habercisi ve bir anlamda havarisidir...

Ve bu değerli yaratık, Dünyamızı aydınlık günlere taşıyacak olan insanlık idealinin ta kendisidir!..

Yaşam iksiridir.

Hayatın özüdür, esasıdır ve ruhudur!..

faruk.haksal@politikadergisi.com

LÜTFEN "TIK"LAYINIZ:

www.dnm-ler.com [2]

Yorumlar

- [Kültür/Sanat](#) [3]
- [Toplumsal](#) [4]

Kaynak URL (30/04/2024 - 07:23 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/o-musibet>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/faruk-haksal>

[2] <http://www.dnm-ler.com/>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>